

[Finansministeren.]

haft saadanne Oplysninger tidligere, ganske vist ikke ved 1935-Tællingen, men ved tidligere Tællinger, og at det kun er i 1935-Tællingen, disse ikke har været taget med.

Jeg erkender, at det er en lille Smule svært for mig i Detailler at komme ind paa Besvarelse af disse enkelte Spørgsmaal; jeg maa foretrække i Udvalget med de særlig sagkyndiges Tilstedeværelse at faa oplyst den virkelige statistiske Begrundelse for de Ønsker, som her er fremsat. Men det kan jo ikke være forkert at fremhæve, at der bl. a. ved Udarbejdelsen af det nationale Budget, som finder Sted nu, vil være Brug for en Række Oplysninger, for at det klareste mulige Billede kan skaffes til Veje, og jeg tvivler paa, at det vil være muligt — jeg tillader mig at opfatte det ærede Medlem Hr. Weikops Udtalelser derhen, at det heller ikke var hans Hensigt — paa Baggrund af dette Lovforslag at rejse en større principiel Debat.

Jeg forstod, at en saadan Drøftelse, som har fundet Sted med Handelsministeren om de erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, maaske helt ud i det forfærdelige Vildnis, der hedder Socialisering, har det ikke været Hensigten at give Anledning til her, og at der derfor ikke er nogen Mening i at placere Diskussionen paa saa højt et Plan. Men det maa være rimeligt, at vi har en saadan Oversigt over vore Forhold, at den giver et virkeligt Udgangspunkt og Grundlag for den erhvervsmæssige og økonomiske Vurdering, som er ønskelig fremefter.

Jeg tror ikke, at jeg behøver at svare det ærede Medlem Hr. Weikop videre, vi kan i Udvalget vende tilbage til de Detailler, som jeg ikke her nærmere har indladt mig paa. Men maaske maa jeg sige til det ærede Medlem, naar han spurgte, om der muligvis mellem mig og Handelsministeren var en eller anden hemmelig Alliance om et eller andet mystisk, at det er der ikke; vi har ikke nogen saadan Aftale. Jeg siger det, fordi det kunde ske, at en saadan ny hemmelig Aftale blev publiceret i et af de hjemlige Blade og derefter gengivet et eller andet Sted i Æteren — man ved aldrig, hvornaar man hører saadanne hemmelige Aftaler gengivet.

Til det ærede Medlem Hr. Svend Jørgensens Indlæg og Tilslutning til Lovforslaget har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre. Han talte om Bødebestemmelserne og om, at man skulde gøre Skemaerne saa enkle som muligt. Det har jeg vist svaret paa.

Jeg takker endnu en Gang de ærede Ordførere for deres — haaber jeg — samlede

Tilslutning til Lovforslaget, som jeg anser det for vigtigt at vi faar igennem. Der er nu gaaet 13 Aar siden sidste Tælling, og det vil ikke være forsvarligt ikke at faa en saadan gennemført paa ny. Jeg vil udtale Haabet om, at det vil være muligt gennem Udvalgsarbejdet hurtigt af Hensyn til det Materiale, der skal forudbearbejdes og fremstilles, at naa til et Resultat, der kan betyde en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget.

Ladefoged: Den højtærede Finansminister mente ikke at kunne love en hurtig Behandling af det indsamlede Materiale og pegede i samme Forbindelse paa, at det rimeligvis vilde være 2 Aar, inden det forelaa. Deri er allerede et Løfte, hvis det kan effektueres — Erhvervstællingen i 1925 tog 3 Aar, og Erhvervstællingen i 1935 tog 4 Aar, saaledes at det endelige Materiale først forelaa i 1939. Dermed synes jeg allerede vi kom Sagen et Skridt nærmere i Henseende til Hurtighed.

Hvad angaar Papirmangelen var det vel ikke for meget sagt, at denne Erhvervstælling vil kræve Tonsvis af Papir. Ministerens Sammenligning med en Side i et Dagblad for en Dag er maaske nok rigtig, men det var selve Princippet, at man prøver at spare paa Papiret, hvor det lader sig gøre, jeg vilde understrege. Der forlyder noget om, at man først paatænker at udsende en ny Telefonhaandbog i 1950. Det vil være en meget stor Gene for Telefonabonnerterne ikke at kunne finde de ønskede Numre i Haandbogen, men Besparelsen er vel paakrævet. Paa samme Maade mener jeg, at man i Administrationen maa søge at spare paa Papiret i den Udstrækning, det er muligt.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det er ganske klart, at den første Bearbejdelse af det Materiale, der kommer ind, ikke kan tage 2 Aar, men at den grundige Bearbejdelse i alt Fald maa tage nogen Tid. Jeg kan ikke under Dagsbøde afgive et eller andet Løfte om, at der ikke skal gaa længere Tid, end jeg her har talt om; jeg kan kun sige, at alle Parter vil være interesseret i, at Bearbejdelsen sker saa hurtigt, som det overhovedet er muligt.

I papirmæssig Henseende tror jeg absolut, alle Parter har fælles Interesser, idet Regeringen har et meget stærkt Ønske om at faa Papirforbruget indskrænket det mest mulige. Jeg mener, at naar jeg bruger Sammenligningen: en Side i et stort københavnsk Dagblads samlede Oplag paa een